

A l'escrit d'en Pericot jo responc el següent:

L'art només pot existir com una creació de l'artista que connecta amb una necessitat/gust/plaer estètic del públic. Quan aquest diàleg s'estableix, l'art funciona. Si això no es produeix, l'art esdevé una activitat mancada de suport social, i per suplir aquesta manca l'artista se sent temptat a refugiar-se en la subvenció. Quan l'artista és capaç de crear alguna cosa que interessi o agradi prou l'interlocutor, la creació artística funciona, deixa de ser una proposta individual ficada en un atzucac per passar a ser un fet social viu i fecund. Vaig tractar d'això en un article publicat per la Universitat de Múrcia fa anys, del que passo l'enllaç:

<http://francescfontbona.cat/textes/Creacion%20y%20negocio.pdf>

L'Acadèmia –no sols la nostra sinó el model internacional al qual pertany– és fruit d'una època històrica de dirigisme artístic: l'Absolutisme evolucionat cap al Despostisme il·lustrat, que ara ja no es pot salvar. La tasca que tenim els acadèmics actuals, que tampoc podem disposar de mitjans materials per fer gaires coses més, és sobretot la de vetllar per a que allò que l'evolució històrica ha generat en el sí de l'Acadèmia –especialment el seu patrimoni cultural– es mantingui en bon estat i el seu llegat exemplar continuï a disposició del públic. És el que personalment vaig intentar fer, abans i durant la meua etapa d'acadèmic conservador del museu, realitzant i promoguent els catàlegs de les nostres col·leccions artístiques, ben desinformades fins que em vaig arremangar i vaig començar a documentar-les i catalogar-les durant més d'un decenni.

Si de moment som capaços de continuar subvenint a aquesta tasca –queda per fer encara molta feina en la nostra col·lecció de dibuixos i gravats– ens podem donar momentàniament per satisfets. Si a això hi afegim la nostra visió d'alerta a l'entorn de problemes patrimonials que es presenten en l'urbanisme, l'arquitectura i l'art històric en general, la tasca que amb realisme podem dur a terme quedarà de moment prou ben coberta.

Assolits aquest objectius podem plantejar-ne de nous.

Francesc Fontbona, 8 de març de 2012